

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Carminvm Iacobi Albani Ghibbesii, Poetae Lavreati Caesarei, Pars Lyrica

Gibbes, James Alban

Romae, 1668

Liber III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13378

IAC. ALB. GHIBBESII

POET. LAUR. CAES.

LYRICORVM

LIBER III.

CAROLO SECVNDO,

MAGNAE BRITANNIAE REGI.

ODE I.

Rex legitimus, simulquè iustus idem à Deo semper protegetur. QUERCVS VATICINIVM (in quam deposita persona regia, seruilique assumpto habitu recepit sese Carolus II. tyrannum fugiens, post cladem Vigorniensem) de ruina regni, deque gloria Britannica gentis sub ipso reparanda.

OELI superbâ forte vicarium
Terras per omnes imposuit Deus,
Dixitquè regem, qui solutas
Comprimeret ditione gentes.

Quòd si beârit moribus inclytis,
Tum verò puram mentis imaginem
Appellat æternæ, nec horret
Ipse suum cumulare nomen.

Sic est: rotundum Dij quoquè, Principes,
Versatis orbem, lumine sedulo
Motoris aspecti supremi,
Seruat avis velut Afra pullos;

Non ille Martem sustinet exterum
Durare contrâ: classica ciuium,

F

Ca-

82 IAC. ALB. GHIBBESII

Cædesquæ detestatur atras ,
 Inquæ malos regerit magistros .
 Contempfit vinctum nemo caput diu :
 Instabit axis fulmine vindice ,
 Ut lictor occulter securim, &
 Carnificum laniena parcat .
 Testis canoræ Magna Britannia
 Sat veritatis nota, furentibus
 Maior procellis; illa victa,
 Illa merum super, illa victrix .
 Periura strato quid Duce rettulit
 Cohors latronum? quod madidi impio
 Titanes ausu: vincla, & vncos ,
 Atquæ cruces, & amara dignæ
 Tormenta mortis, non sine gaudio
 Hæredis alti: quem prius arduis
 Latere sub ramis volucrem
 Impulerant; referente casus ,
 Aegri vt foueret vulnera pectoris ,
 QUERCUS secundos . Albion, Albion ,
 Illustris & mater Britannæ
 Gentis, Hyperboreiquæ latè
 Regina ponti, sic laceram modis
 Te cerno miris? quis potuit furor
 Mutare tantum? quæ Megæra
 Sanguineis agitat flagellis?
 Sceptrum, & coronam triplicis imperi ,
 Legesquæ sanctas, & populi decus ,
 Nomenquæ, & ingentes triumphos
 Heu pudor, heu, scelerata calcas .
 Sed laudo factum . Nam quid inanium
 Rectore merso fulgor imaginum
 Addat laboranti carinæ ,
 Magnificæ nisi signa cladis?
 Excussus (infandum!) occubuit Pater
 Ceruice cæsâ truncus: id aggrauat,
 Quod per rebelles; atquæ crimen
 Iustitiæ faceret tribunal ,

Sedisse regem. Tum fera turbidi
 Exempla Solis nocte vel ignibus
 Suspecta deterrere mundum,
 Tale nefas pariente iure.
 Ius esto iniquum, perfida cum fides
 Eludat, ex quo destitit Anglia
 Ritus auorum -- Sed sagaci
 Vocis habet vel hiare pondus!
 Hinc omne flagitium, huc patriæ probrum,
 Labemquè sortis tu propriæ refer,
 Præclare Fili; cura Diuis,
 Cui superant quoquè cura Diui.
 Audi: resigno, quod mihi credidit
 Dodona fatum præscia filia,
 En cinctus ex omni teneris
 Parte, miser: tamen insequentem
 Falles odorem, nec dabis hispidis
 Ludum molossis. Aëriam prius
 Testudo præuertet palumbem,
 Antè citos grauis vrsa lyncas.
 Quantus viris est, quantus equis labor,
 Puluisquè campo! discutit horridos
 Dùm turma sylvarum recessus,
 Te reperire ferox latentem.
 I, perge (quandò degenerant rosæ)
 Matris Britanno lilia carduo
 Miscere paullùm. Pande vela
 Opposito sinuata Gallo.
 At non globosæ leniet histricis
 Flos albus ictum. Prò scelus! exeret
 Et iste spinas; nec valebit
 Sanguinis hospitijquè nexus.
 Iustus tyranni scilicèt æquior
 Charis propinquis? Irreparabilis
 Cum Fratre pellatur STVARTVS,
 Haud aliter sociabo dextram:
 Obtemperandum: lex ità præcipit
 Arcana regni. Dispereat malè,

Quicumque magnis viperina
 Principibus documenta scripsit
 Iniuriosis tu tamen eripe
 Quietis empræ conditionibus
 Mentemquè, corpusquè : & pudendi
 Linque procul monimenta pacti .
 Errare præstat qualibet exulem
 Tellure . Quanquam (nè dubita) asperis
 Ostendet in rebus leuamen ,
 Atquè domo, atquè opibus benignis
 Agnoscat amplæ tutor Iberiæ
 Parem Philippus ; tradere Belgici
 Frænos leonis, totiusquè
 Arbitrium generosus oræ .
 Hic, hic federo finitimus tuo
 Impunè regno terror, idonei
 Captare voluendis regressus
 Tempus amans patienter annis .
 Eheù, cruentas intereà manus ,
 Ensesquè nudos condere mutuis
 Ritu ferino perduelles
 Pectoribus, iugulisquè gaudent .
 Non tutus illic à patre filius ,
 Fratremquè frater perdit, & hoc vocat
 A stirpe coniungi, si in vnum
 Sanguis eat varius sepulchrum .
 Eheù, fatiscit seditionibus
 Et ipse Olympus, numine maximi
 Cultuquè diuiso Tonantis ,
 Quot capitum negat Hydra formas ,
 Hic fonte sacro respuit abluï ,
 Hic iuniorum nomen & ordinem
 Odit Lycurgus, fingit alter
 Attonitum tremulus pauorem
 Cœlestis iræ . Sed ioculario
 Terrenus vltor non dubios metus ,
 Illisquè lymphatis reduces
 Morigeræ pia sensa mentis .

Et iam (quis vnquam crederet ?) agminis ,
Rixæquè, & ausi pœnitet impios :

Amate, clamantes, amate

Sol remea, patriæquè fulge,

O certa gentis spes miserabilis ,

Custosquè noster : te malus expulit

Error ; probrosis tu ruinis

Affer opem, populoquè parce .

Qualem illigatæ Persea virgini

Vidit marinis Nubia belluis ,

Octaua te messis potentem

Imperio reuehet paterno .

Quantùm fideles iuuerit incolas

Notam patroni lambere dexteram ,

Polluta plus multò studebit

Præcipitare fugam caterua .

Has tunc latébras quàm cuperent lupi, &

Primus luporum trux Cromoëllius ,

Fatale bustum, vel talentis

Omnibus emeruisse raptis !

Frustrà : volentes, ceù lepores, regi

Sublime tristi pondus ab arbore

Coges videri ; nec sepulto

Vrna dabit veniam tyranno .

At parte festis ex aliâ choris

Plaudent amici . Lætitiâ vndiquè ,

Ludosquè, solennesquè pompas ,

Atquè epulas sine fine dulces ,

Promente Chij dolia Libero ,

Per & viarum strata, per & domos

Sentire, Neptuni per æquor

Fas fuerit, Thamesisquè tergum .

Quin & remotos clamor amabilis

Excibit Indos : Hesperius Tagus

Accedet ardori sodalis ,

Tequè colet generum tributo .

Euoe, recepto sic Duce tinniant ,

Potentquè longùm . Mens scelus eximit .

Qui damna, qui famam refarcit,
 Herculeo celebretur haustu.
 Benignitatem non ego tunc Iouis
 Desiderârim. Tu mihi, CAROLE,
 Florere præstabis, periculi
 Usquè memor, folioquè tutus.

AD ANTONIVM CABRERIVM
 AVENDANNVM,
Iurisconsultum Hispanum.

*Cùm librorum septimum, Vota pro salute Principis,
 emitteret.*

O D E II.

F Aceffe vulgus. Displicet impiam
 Audire vocem, sacrificas manus
 Imponit aris dum sacerdos
 Iustitiæ, rutilamquè Divûm
 Gestit cohortem non popularibus
 Ambire votis. Fallimur? inronat
 Læuum, renidentiquè micas
 Fulgura corripuère flammâ.
 Dedere sanum sidera Principem,
 Dedere fortem: sidera questibus,
 Utquè, CABRERI, reposcis,
 Blanda tuis, famulumquè cælum.
 O magne mystes; quid tibi soluerit
 Magnus Philippus, vel genus Austrium?
 Urbesquè, gentesquè, atquè Iberi
 Noninis imperiosa virtus?
 Debemus omnes Hesperix tibi
 Regem receptum. Civicus heu! Duce
 Motus perempto sæpè fumum, &
 Invidiæ stimulavit ignes.
 Nondùm acquiescis: vota perennibus
 Mandas libellis, candidus eloquî,

Pennæquè diues, quos in æuum
 Posteritas, pietasquè voluet,
 Mentiquè trader discere. Septimum
 Exit volumen; iure ter & quater
 Mererur affectare sedem
 Cum reliquis radiantis Hœdi.

AD ASBESTVM MYRMIDONVM
 TETRARCHAM.

*Illius restitutionem victoris cum insigni hostium
 clade commemorat.*

ODE III.

R Espexit æquum lucidus arbiter
 Mundi iacentis, nunc domino bene
 Nouo subacti, nunc atroci
 Perfidia tolerantis hostem.
 Regem aut tyrannum bellicus arguit
 Plerumquè finis. Ceù digito, Deus
 Mauorte commonstrat secundo,
 Cui dederit diadema iustum
 Astris amico. Clarus ades rei,
 Dictiquè testis, Myrmidonum potens,
ASBESTE, rector: sic auitæ
 Imperium moderaris oræ.
 Tantus virorum, cornipedum pauor
 Stragesquè fuso par erat agmine
 Depræliantum; te cohortes,
 Te patrios acuate Diuos.
 Hinc te laceffet noxius, ac tuam
 Impunè fortem nemo, periculis
 Edoctus horrendis benigno
 Sceptra çapi reuoluta cœlo.

AD D. VIRGINEM MARIAM.

*In gratiam Hispanorum, Conceptionem Virginis festis
sub vesperam ignibus, machinis, & cantibus, ipso
Paschatis die, Romæ quotannis celebrantium.*

O D E IV.

Regina, putis purior ignibus,
Quos æquat axi laudibus in tuis
Hispanus ardor, dùm MARIAM
Firmat ouans sine labe natam:
Surgentis almo tempore Filij
Descende, voti conscia. Vesperum
Si mutat Eos, luxquè noctem,
Verte bono malè cœpta casu.
Tu pestis atræ femina, tu famem,
Cæcosquè pelles à populo metus:
Tu bella regnorum cruenta
In Scythicum rapies tyrannum.

AD CHRISTINAM,
REGINAM SVECORVM.

*In accessu eius ad Urbem, sub Alexandro VII.
Pont. Max. sedente.*

O D E V.

Natam supremo crediderant Ioue
Gentes Mineruam: diua tenebitur
CHRISTINA Gustavo parente,
Multiplicè decorum nitore
Spectanda terris. Viuit adhuc memor
In prole sanguis; regia suscitât
Herôis exemplum virago,
Ceu çatulus sequitur leonem;

Patris

Raptoris vt stellæ mouentur
Solis ad arbitrium sequaces :

Quocunque regum sed sapientia
Expugnat auro corda valentiùs :

Hæc pacis Europæ superbis
Te statuit dominis sequestram :

Hinc Tuscus aliam Tybris adorem ,
Festosquè plausus aggerat hospita :

Hic rumor astrinxit Sabæ
Aufonium Salomona matri .

A P O L L O
LYRAM SVAM LAVDAT

contra Mercurij caduceum .

O D E VI.

CYenæa Siren, blanda biuerticis
Regina cliui, Pieridum lepos ,
Pattisquè Dictæi voluptas ,
Chara polo, LYRA, chæra terris :

Tu dulce tormentum auribus admoues
Fastidiosis, & vigiles Deûm

Misera, mortalesquè curas
Castaliâ recreas sub vmbra .

Te belluosi murmura Bosphori
Canente ponent ; tu fera robora

Mollibus, ac aurita Cyrrhæ
Tesqua trahes, rigidasquè cautes :

Audax hiulci fulminis arbitra

Tollis rubentis tela Diespitris
Phlegræa, & inuito tonantes

Vertis equos, retrahisquè currus ;

Effare, Mauors, quis tibi cuspidem ;

Effare, Pallas, quis tibi Gorgonis

Extorsit ora, cùm Pelasgis

Iliacæ quaterentur arces ?

Tu nempè ferrum Martis, & ægida,
 Irasquè belli carmine temperas,
 Post te nec æratas phalanges,
 Nec rigidos minitantis enses.
 In à insueto nectareum melos
 Effunde plectro: quale per ardui
 Conuexa Parnassi & cupressi,
 Et fragiles didicère myrti.
 Vel quale sacro muta silentio
 Excepit arcis fidereæ domus,
 Postquàm Gigantæos tumultus
 Iupiter, & nimiùm ferocem
 Pugnare Rhætum fulmine lurido
 Sacrârat Orco: cùm spolijs Mimæ
 Onustus acclamaret æther,
 Rector iô Superùm triumphe.
 Iô, ter iô iam grauioribus
 Præana neruis ingemina, mihi
 Laurusquè victrices, tibi què
 Pietios propera corymbos.
 Impunè non te temnet Atlantius
 Nepos, tonantis stirpe licèt Iouis
 Iactet creatus, & potentem
 Eloquij referare riuos
 Pitho sororem vendicet: haud mihi
 Pro te disertæ flumina copiæ
 Desiderârim, nec loquacem
 Palladij strepitum fluenti.
 Pro te; rigenti quæ Rhodopes iugo,
 Vocemquè mutis piscibus entheam
 Donabis, ac mellita dulcis
 Ora cynci, facilemquè Suadam.

DE MAGIS

Christum infantem adorantibus.

ODE VII.

Scan-

AD D. VIRGINEM MARIAM.

*In gratiam Hispanorum, Conceptionem Virginis festis
sub vesperam ignibus, machinis, & cantibus, ipso
Paschatis die, Romæ quotannis celebrantium.*

O D E IV.

Regina, putis purior ignibus,
Quos æquat axi laudibus in tuis
Hispanus ardor, dùm MARIAM
Firmat ouans sine labe natam:
Surgentis almo tempore Filij
Descende, voti conscia. Vesperum
Si mutat Eos, luxquè noctem,
Verte bono malè cœpta casu.
Tu pestis atræ femina, tu famem,
Cæcosquè pelles à populo metus:
Tu bella regnorum cruenta
In Scythicum rapies tyrannum.

AD CHRISTINAM,
REGINAM SVECORVM.

*In accessu eius ad Urbem, sub Alexandro VII.
Pont. Max. sedente.*

O D E V.

Natam supremo crediderant Ioue
Gentes Mineruam: diua tenebitur
CHRISTINA Gustavo parente,
Multiplicè decorum nitore
Spectanda terris. Viuit adhuc memor
In prole sanguis; regia suscitât
Herôis exemplum virago,
Ceu çatulus sequitur leonem;

Patris

Patris vel ipsis gloria belluis

Mirè efficaces addidit impetus :

Nec dama pantheram ferocem

Suxit iners, leporesuè tigris

Mulsi pautes . Quis ducis ardua

Trophæa nescit ? Numinis ah ! quoquè

Fixisset aris, non caduco

Ille caput redimiret auro .

His obstitisti cauta timoribus

Regina de te, incredibili fugâ

Dum ponis Arctôi coronam

Imperij, rutilumquè sceptrum .

Plenum furoris quod fuit, vt super

Mortale, visum scilicèt omnibus :

Sed facta terrenis probabat

Consilijs inimica cœlum .

Humana rectum nausea iudicat

Plerumquè : prauis noster amor facit

Aut cura normam : certa rerum

Nube Deus simulachra texit ,

Promenda paucis, quos amat vnice ,

Ridetquè mundi ludicra : te suam

Dignatus, vlticem profanos

Balthidos irrequietæ in hostes ?

Iam fama, versi nuncia pectoris ,

Clangore septem clara Trionibus ,

Per regna, per gentes, ad omnem

Sarmatiæ penerrauit oram .

Iam pronus alto vertice Carpatas ,

Ac tauriformi Vistula flumine

Tantâ redonabunt magistrâ

Colla iugo socianda Romæ .

Tum fortè sauxæ Luna Propontidos

Decrescet audax, tum rabiem, & minas

Perdent Britannorum molossi, &

Nulla Gebenna fouebit Hydram :

Mores potentum plebs minor afficit ,

Gaudetquè magnis viuere legibus ,

Rapto

Raptoris vt stellæ mouentur
Solis ad arbitrium sequaces :

Quocunque regum sed sapientia
Expugnat auro corda valentiùs :

Hæc pacis Europæ superbis
Te statuit dominis sequestram :

Hinc Tuscus aliam Tybris adorem ,
Festosquè plausus aggerat hospita :

Hic rumor astrinxit Sabæ
Aufonium Salomona matri .

A P O L L O
LYRAM SVAM LAVDAT

contra Mercurij caduceum .

O D E VI.

CYenæa Siren, blanda biuerticis
Regina cliui, Pieridum lepos ,
Pattisquè Dictæi voluptas ,
Chara polo, LYRA, chæra terris :

Tu dulce tormentum auribus admoues
Fastidiosis, & vigiles Deûm

Misera, mortalesquè curas
Castaliâ recreas sub vmbra .

Te belluosi murmura Bosphori
Canente ponent ; tu fera robora

Mollibus, ac aurita Cyrrhæ
Tesqua trahes, rigidasquè cautes :

Audax hiulci fulminis arbitra

Tollis rubentis tela Diespitris
Phlegræa, & inuito tonantes

Vertis equos, retrahisquè currus ;

Effare, Mauors, quis tibi cuspidem ;

Effare, Pallas, quis tibi Gorgonis

Extorsit ora, cùm Pelasgis

Iliacæ quaterentur arces ?

Tu nempè ferrum Martis, & ægida,
 Irasquè belli carmine temperas,
 Post te nec æratas phalanges,
 Nec rigidos minitantis enses.
 In à insueto nectareum melos
 Effunde plectro: quale per ardui
 Conuexa Parnassi & cupressi,
 Et fragiles didicère myrti.
 Vel quale sacro muta silentio
 Excepit arcis fidereæ domus,
 Postquàm Gigantæos tumultus
 Iupiter, & nimiùm ferocem
 Pugnare Rhætum fulmine lurido
 Sacrârat Orco: cùm spolijs Mimæ
 Onustus acclamaret æther,
 Rector iô Superùm triumphe.
 Iô, ter iô iam grauioribus
 Præana neruis ingemina, mihi
 Laurusquè victrices, tibi què
 Pietios propera corymbos.
 Impunè non te temnet Atlantius
 Nepos, tonantis stirpe licèt Iouis
 Iactet creatus, & potentem
 Eloquij referare riuos
 Pitho sororem vendicet: haud mihi
 Pro te disertæ flumina copiæ
 Desiderârim, nec loquacem
 Palladij strepitum fluenti.
 Pro te; rigenti quæ Rhodopes iugo,
 Vocemquè mutis piscibus entheam
 Donabis, ac mellita dulcis
 Ora cynci, facilemquè Suadam.

DE MAGIS

Christum infantem adorantibus.

ODE VII.

Scan-

S Candunt monstra gradus : nascitur en Deus,
 Virgo parturit, & quadrupedum comes
 Duro pauper anhelat
 Infans sub lare, sub gelu :
 Atqui fidereus non latet agnulus
 Custodes ouium : mollibus ilicet
 Instrauere rigentem
 Villis, atque inopem dape :
 Defectusque licet lumine, Memnonis
 Haud fallit populos Sol, prior aspici
 Phœbo, cum negat umbras
 Suspenditque meridiem .
 Afflati celerant, sidere præuio,
 Chaldæi puerum visere Principes,
 Lecto munere regem, &
 Confessi genibus Deum .
 Pandora tuleris pyxida numini,
 Plus mens pura mouet . Ternus onyx, quia
 Pronus, non quia plenus,
 Riuos sanguinis exprimet .

AD LEOPOLDVM MEDICEM,
*Ferdinandi II. Magni Ducis Etruriae
 germanum fratrem .*

*Libello, quem inscripserat Trismegistum Mediceum Ma-
 gno Duci dedicatum, oblato illi, tum eius scientiam
 literarum, tum patrocinium collaudat .*

O D E V I I I .

P Ost fraterna Ducis lumina, quem volo
 Polluci socium te nisi Castora
 Nostris, ô LEOPOLDE,
 Illucescere paginis ?
 Nautas fidus uti Tyndaridum regit
 Solaturque vagos, vester Apollinem

Ob-

Obiectare Camœnis

Sic vultus profugis solet.

Quòd merces studijs, quòd decus artibus

Et laus restet adhuc finibus Italis ,

Vestrum est, gens Medicæa :

Diuim credo equidem genus

Demissum excidio barbariæ . Pater

Hoc Cosmus patriæ cœpit, honoribus

Laurens hæsit iisdem, &

Nusquàm sanguinis immemor

Vorum absoluit ouans magnanimus nepos ,

Orbi iura dabat dùm Leo Pontifex .

Hinc implet Leo librum ,

Regi quem dico Tusciæ .

Priscæ facta domûs tu quoquè perlege ,

Atquè annecte tuis . Contrahis æmulus

Majorum monumenta ,

Fastis ipse nouis seges .

Fies præcipuè Mercurialibus

Res ac meta viris, te columen suum

Nunquàm tollere fessis ,

Suadæ & dicere corculum .

IN HONOREM D. GEORGII,
ANGLIÆ PATRONI.

*Ob coronam eo die Regi CAROLO II. reduci impostam,
Genio longinquis etiam Britannis indulgendum. Amarus
sarcasmus in Cromoëllum .*

O D E IX.

G Emmeum vero diadema regi

Hostibus fuis properate, ciues :

Nos mari longo iuuat æmulari

Gaudia festos .

Myrtæa frontem decoremus umbrâ ,

Et cruor Bacchi fluat . O mero si

Mar-

94 IAC. ALB. GHIBBESII
Marfyæ ritu Cromoëllus virem
Præstet habendo !
Da, puer, plenos calices in orbem ;
Redditus septem Carolus bibatur :
Luce quid sacrâ potiùs GEORGI
Fecerit Anglus ?

IACOBO ROSPIGLIOSIO,
CLEMENTIS IX. PONT. MAX.
Fratri Filio.

*Ob receptum è Belgio patronum veterem, ac Romanum
ad sacram Purpuram euocatum, Ghibbesius aram non
iam Fortune domina casus, sed Virtuti Reduci, qua
meritorum est spectatrix, exultabundus statuit.*

O D E X.

O Mine, & voto, precibusquè tractus
Gaudia instauras, IACOBE, Romæ ;
Post coronatum Patrum daturus
Iura Quirino .

Quin ad extremas moderamen oras
Rex feres latè minor, obsequentem
Aurêâ ducens populum catenâ
Herculis instar .

Illâ vis linguæ micat, illâ mentis ,
Illâ diuini rapit aura vultûs ,
Fortior Musis, & agente tigres
Fortior Orpheo .

Nam quod arguræ melos Hippocrenes
Pulsibus certet benè temperati
Pectoris? quondâm potuère chordas
Vincere fibræ .

Ignium est verè Samius rotantum
Iste concentus ; nequè fabuloso
Stat fides cœlo, Siculâ quod iuit
Arte per horas .

Inue-

Inuenit stellas animus serenus,
 Vel facit: totum gerit intus axem;
 Cui quies semper comes, & voluptas,
 Et iocus omnis.

Talis assistit tibi, clare Princeps,
 Fidus heroi Genius; remotis
 Quod foret mirum generosa Belgis
 Cernere facta.

Vndè centenis grauidum trophæis
 Magnus acciuit Pater, vt curuli
 Per viam sacram vehereris albâ,
 Martis in vrbe,

Ipse palmato rubicundus ostro,
 Proximus, turbâ comitante, sanguis:
 Dùm sonat plausus, feriuntquè lætæ
 Sidera voces.

Sæpè præcepit rudis herba messem, &
 Spes boni tempus facit ire præsens:
 Sic tui lucro reditûs Quirites
 Antè fruuntur.

Quos dies promunt, duce te, beatos!
 Quos dies condunt sibi quisque regnum
 Deorat iam nunc radiantis æui
 Diuite venâ.

Candidas CLEMENS reparauit artes
 Sanctus immensi moderator orbis:
 Tu graue exemplum solides, memento,
 Subditus Atlas.

Iuuerit noxæ statuisse pœnam,
 Præmio rectum decorare digno:
 Iuuerit probri facilemquè laudis
 Noscere ciues.

Omnis edicti fore enim tenacem
 Certiùs gentem, dominisque pronam
 Fascibus, cum lex proceres & imos
 Ceperit æqua.

Publicæ par res erit hæc Platonis,
 Tu reges quandò Sapiens. Faceſſat

Pace cum longâ Numa, praualebunt
Otia nostra.

Dexter ô adsis igitur, nec almæ
Differas vr̄bis decus, aut precantum
Vota : tam nullis adamata nautis
Stella refulsit .

Hic ego, spretâ vice fortis, aram
Pono Virtuti reduci : sit illa
Numen Augusti, meritis dicabo
Thuris honorem .

DIALOGVS
GHIBBESII ET PSYCHES.

*Missis pœticis studijs, quæ recreant animum, anima ne-
gorio, quod magis urget, vacare in posterum unice
constituit .*

O D E X I.

GH. **D** Vm certo tibi foedere
Hærebam socius, nec bona mutuam
Conferre abnueras opem ;
Auroræ potui spernere Phosphorum .

Ps. Dùm non mentem aliò leuis
Vertisti, nequè erat post Polyhymniam
Psyche ; tunc tua candidè ,
Vel Solis potui spernere Cynthiam .

GH. Siren cantibus efficax
Vocisque & citharæ Pieris attrahit :
Quam vates docilis sequar
Mulcentem tremulo carmina pollice .

Ps. Illix gratior artium
Me cœli recreat Christus imagine :
Quem per dura sequar crucis
Pingentem roseo sidera sanguine ?

GH. O factum benè ! tu mihi ,
Psyche, rursus eris pro Polyhymniâ :

Par-

Parnassus valeat duplex ;
 Affecto Superum tangere verticem .

Ps. O dictum bene ! tu mihi
 Rursum sponsus eris ; neq̄ comitem abnego ;
 Seu nos vita simul tenet ,
 Seu fatum placidis transferet arcibus .

IOANNI FRANCISCO PAVLO GONDIO ,
 S. R. E. CARDINALI
 dicto DE RETZ .

Cuius recessu ad dynastiam suam Commercium, accidisse id narrat, quod in defectione Solis usu venit; accessu rursus frontem omnes exporrigere; literatos in primis prægestire.

O D E XII.

Contractis homines fibris
 Ut stant, & volucres, ac pecudum genus ;
 Sol quandoquæ laboribus
 Immerfus piceis occuluit iubar :
 Aut quantâ querimoniâ
 Depulsum Superis vidit Apollinem
 Parnassi viduus chorus
 Commutare gregi pascua regio ,
 Solantem vice barbiti
 Curas indecori mentis arundine ,
 Amphrysi prope flumina :
 Sic te , Romuleæ sidus adoreæ ,
 Omni gentis ab angulo
 Quærebat tacitum curia Gallica
 Iamdudum : nequæ fanius
 Applaudit reduci , Tentyra quàm Deo
 Inuento . Prior ordines
 Rex præcessit ouans excipientium ,
 Oblatâ facilis manu .
 Nobis, chare, tamen dic rogo vatibus ,

G

(Do-

98 IAC. ALB. GHIBBESII
(Doctarum decus artium)

Quò, GONDI, gelidos attuleras metus
Spreti praesidij morâ ?

Cur tam longa dabas signa ferociae ?
At Commercium scilicet ,

Diffugisse vocas : his phaleris rudem
Oblima populum : mihi

Prætexis placido crimina nomine :
AEquo mortiferæ audiunt

Parcæ iure Deæ ; non aliter cadit
Diris Eumenidum nota .

Pulchræ decipimur vocis imagine ,
Narcisso similes nimis :

Sirenumquæ modi blandiùs enecant
Vectores male credulos .

Quis tu cunquæ venis conditionibus ,
Vel falli pretium est . Nouo

Lætæ flore comas Castalides premunt ,
Indulgentquæ agiles choris ;

AEtatis memores, vt decet, aureæ ,
Phœbo non alio datæ ,

Quamuis diuitibus perfluat Indijs .

IN ASCENSIONEM
CHRISTI.

+

ODE XIII.

Q Vis me Pierio pectine blandior
Delenit strepitus ? cum citharis lyræ ,
Vocesquæ, ac tremulo murmure buccinæ
Latè sidera personant .

Auditis ? facili ludor imagine
Vecors ? ah, iuuenum cerno micantibus
Alis conspicuorum æthereum globum ,
Et Pæana canentium .

Ah, cerno medium firmate candido
Insignem, domitæ cum spolio necis

IE-

IESVM, stelligeri dum vaga balthei
 Pulchro calcat ouans pede
 Victor lumina : cui Cynthus aureos
 Submittit radios, laxaque dexteræ
 Concedit rosæ fræna iugalium
 Curru non sine flammeo .
 Non sic præcipiti fulminis arbitra
 Obstantes nebulas remigio secat
 Alarum, placidas diuidit ardui
 Sedes CHRISTVS vt ætheris .
 Hinc patres Erebi carcere lurido
 Exempti, meritæ munus adoræ
 Decantant, resonis hinc Superum chori
 Signis lætitiæ fremunt .

AD IANVM.

*Eum de fato Card: Spada anno vertente consulit .
 Responso triumphat .*

ODE XIV:

I ANE, si Martem colimus secundum,
 Iure cui debet tener annus ortum,
 Sed potens festas voluit mouere
 Roma Calendas;
 Si nouam donis cumulamus aram
 Virginis ceræ, liquidique thuris,
 Cludi ames posthæc, retegas precor nunc
 Pauca, Patulci .
 Vate te, rauca tripodem Sibyllæ
 Polcerem nunquam, Lyciasque fortes:
 Tu bifrons secti specularis æui
 Certius horas .
 Luce solenni vaga cuique pompa
 Munerum currit: pudet obligatum
 Vnicè SPADAE caput exprobranti
 Cedere turbæ .

G 2

Non

108 IAC! ALB. GHIJBESII

Non ego Lydæ graue pondus actæ,
Non Tyri conchas, Arabumquè messes
Oro custodem: bona da ligatis
Omina verbis.

Versibus gaudet; tenuare versus
Est opis nostræ, pretiumquè summum:
Vndè post funus redit alma dignis
Aethere vita.

Dic, Pater: casus aperi futuros
Principis: lætæ generosa Parca
Fila deducunt; age, dic fidelem
Tutus in aurem.

O ter, ô felix quater Vrbs & orbis!
O auis nascens ego pullus albæ!
Dona responsis metuam Quiritum
Talibus æqua?

IN PESTILENTIA
ITALIAE M. DC. LVI.

*Nulla septi, vel portæ munimine arceri mortem satis
posse. Vnicum vallum aduersus pestem esse rectam
conscientiam.*

ODE XV.

Sapientum est nequè acori dare causam,
Neque forti mala vallo fugere; aut ex-
agitari minuentes placidæ tempora vitæ.
Mouet omnes Libitinæ grauis vna:
Vocat imos, vocat altos Dea reges,
Inamcænæ rapiendos onus aptum Stygis vndæ.
Adamantis triplicatos, agè, vectes,
Agè portas, & aheni loca Iani
Cape tutus: violento penetrabit pede fatum:
Trahet extrâ lacrymosum citò funus,
Genitum sic: per & arces, per & enses
Fasces instar crepitantis superabit vâga pestis.

Quod

Quod habemus furibundæ retinaculum?
 Benè sensum, benè dictum, benè factum:
 Mala mortis moderantur generosæ bona mentis :

HENRICO HOVARDO
 DE NORFOLCIA.

*Cùm Byzantio à Lesleitana legatione Romam redux,
 per Hispaniam tenderet in Britanniam.*

O D E XVI.

Byzantina sacris mœnia turribus
 Urbis Romuleæ, credere certior,
 Mutâsti; bona postquàm
 Lunæ fœdera videras
 Consentire Aquilis, prædibus Imperi.
 Huius pacis eras tu quoquè pars grauis,
 Leslæo celer ire
 Extremâ comes Angliâ.
 Auctori minimùm dissidet integro
 Spectandus socius. Quem cuperet prius
 Prudens Cæsaris Hermes
 HOVARDO sibi Theseo?
 At non è medijs ille penatibus;
 Primus venit apex: cui gerit vnicè
 Arundelia morem,
 Quo Norfolkia ducitur.
 Vrbs nunc sancta alacri te capit hospitem
 Vultu, flere nouis prona recessibus,
 Mox tendes vbi claræ
 Aulam visere Iberiæ.
 Merces digna viæ, pax erit altera,
 Legati nequeunt quam duo iungere
 Reges inter acerbos,
 Decreto facilis tuo.
 Tandèm laurigeris fœtus honoribus
 Intrabis cupida limina patriæ,

102 IAC. ALB. GHIBBESII
O HENRICE, triumphans,
Vt Consul Capitolium.

FLAVIO CHISIO,
Alexandri VII. P. M. fratris filio.

*Salesij, & Patruī laudes offert, quasi præludia ipsius
gloriæ; ad quam celebrandam mōx, ubi sacra Pur-
pura ornatus fuerit, se accinget.*

O D E X V I I .

C Astoris vultu, mare quo serenat,
Vrbis ô lumen, lege nostra, FLAVI,
Scripta: Romanæ bonus hinc notari
Incipe turbæ.

Subdit indulgens populos feroces
Principis flexus. Graue comitatis
Præbet exemplum Titus, ille mundi
Dictus ocellus;

Mente quâ ciues animare regum
Lenta maiestas queat. Ora Phœbi
Plena vitamus, radios remissos
Cernere læti.

Tuquē præclaram simulare sortem
Eligas paulum, patiens adiri
Supplicum libris, facilisque pronas
Accipe voces.

Quid Patris tendam potius beati
Laudibus? cui ius aperire cælum;
Quem colunt gentes triplici decorum
Tempora mitrâ.

Vnde reginæ moderaris vrbi
Proximus sanguis. Tamen aduocati
Nomen & virtus, licet inter astra,
Grata Salesi.

En meæ cultum, specimenquē Musæ
Iure sacrandum tibi, docte Princeps;

Mōx

Mox erit tempus, tua purpurati
Annectere facta.

AD GVILIELMVM COLLAEVVM:

*Cum iam octogenarius librum carminum
ederet.*

ODE XVIII.

M Endacem dabo turpiter,
Quisquis non validos iudicij senes,
Regressosque puertiae,
Insulso crepitat gutture pertinax.
Non rugae in facie, neque
Sero quae capiti deciderint niues,
Non aetas numerosior,
Nec fretum baculo robur, inutiles
Summis ponderibus facit
Rerum. Testis erit, qui tria secula
Emensus, liquidae potens
Suadae, & consilij aptus Achaeicis
Graecus fertur adhuc pater.
Testis, fatiloquo dictus Apollini
Cunctis ingeniosior,
Cunctos quod superat plus niue Socrates.
Pastori Dea non prius
Asraeo properat stemmata, neque noua
Afflat mente, caput pilo
Quam cano nituit, fronsque tumentibus
Sulcis prominuit. Dies
Nempè antiosa vitos perficit arduos.
Quarto testis ades loco,
Mi COLLAEE, tui gloria seculi,
Vates Pieridum facer.
Urget te senium, at feruidus ingens, &
Mentis flore vires. Liber,
O hic non humilis materiae liber,

104 IAC. ALB. GHIBBESII
Tantum prodit . Erit tui ,

(Si verè loquimur Castalius chorus)
Nullo dissimilis die ;
Neruosus magè , si longa teret dies .

MERCURIUS PRO CADUCEO
ELOQVENTIAE SYMBOLO .

aduersus lyram Apollinis .

ODE XIX.

S Emperne aut rigidam Palladis ægida ,
Aut thorace Deum cinctum adamantino ,
Ignèsiuè arma Iouis dulcibus accines
Euterpe , citharæ modis ?

Quin nostrum potiùs pectine virgulam
Cantas AEolio ? quam nequè Palladis ,
Nec dura Odrysijs spicula Marspitris ,
Nec currus rapidi Iouis

Exarmet trifidæ cuspidis impetu ;
Obstantes solitam fulminis obices ,
Hostilesquè globos rumpere fortiùs
Raucorum igne tonitruum .

Hæc lætis animas sedibus inuehit ,
Et vanas cohibet Ditis imagines ,
Exilemquè domum : grata nigræ Stygis ,
Cœli gratior incolis .

Mittit temporibus somnia languidis ,
Cùm Titan liquido mergitur æquore ;
Demit luminibus somnia pallidis ,
Lætum cùm reuehit diem .

Hæc pennâ nebulas præpete diuidit ,
Hæc Nerei scopulos , & mare turgidum
Substernit , latebris claudere gestiens
Infamis genus AEoli .

Incumbat pelago parcere nauibus
Indoctus Boreas , mœx geminus caput

Ex

Expromet roseo Castor ab æquore,
 Et sæui rabies Noti
 Mitescet Zephyris: tympana conuocent
 AEratas acies, armaquè matribus
 Exosa, & medio sæuiat agmine
 Mauortis rigidi furor;
 Hæc mixtas lituis disijciet tubas,
 Et Pallas subitò casside lauream
 Neglectâ capiti nectet, & aureis
 Pax orbem repetet rotis.
 Hæc regnorum apices, fataquè principum
 Impacata rotat, iuraquè ciuium
 Sancit, dein repetit non patiens humi
 Arcis fidereæ plagas.

AD HENRIETTAM MARIAM,
 BORBONIAM,
 ANGLIAE REGINAM.

*Cùm ipsam ex Alba Aula egredientem magna homi-
 num multitudo insequeretur.*

ODE XX.

R Egina Magnæ magna Britanniaë,
 Galliquè, Scotiquè, & celeris pede
 Patrona Hiberni, sponsa regis,
 Nata, soror, genitrixquè regum:
 Quid esse dicam, tu quoties foràs
 Procedis albæ limine curiæ,
 Pugnace deducis tumultu
 Pressam humeris sine lege turbam?
 Misces lacernâ purpuream togam
 Impunè vili, cum duce turgido
 Misces colonum, virginesquè
 Cum senibus, puerisque nuptas.
 Festiua plenis recta oculis micant,
 Voluntquè tecum, ceu Iouis aureas

Dum

Dum lustrat ædes Noctiluca,
 Siderei comitantur ignes.
 Hoc esse dicam: redderis anxio
 Astræa mundo, vel potius tuis
 Pandora descendis Britannis,
 Haud miseræ nocitura terræ.

TABVLA B. VIRGINIS NASCENTIS,

*iussu Summi Pontificis scitissimè depicta, & in templo
 Pacis collocata.*

O D E XXI.

Solis ut demus rutilantis ortum
 IESVLI cunis, dabimus MARIAE
 Præuium natæ iubar: ô salutis
 Phosphore nostræ!
 Non enim Lunam voco, magna Mater,
 Sed nequè Auroram, memor vsquè puræ:
 Tu vacas Virgo maculis, nites tu
 Infancia noctis.
 Miffa primæui domitrix draconis,
 Et relegatæ grauis arrha noxæ,
 Seû venis Iris Superûm, aut columba
 Pulchra Noëmi;
 Diua, sublimem tibi fige sedem
 Aede sacratâ sub honore Pacis:
 Fas erat longæ dominæ quietis
 Addere nomen.
 Artibus miris imitata viuam
 O ades vel sic precibus clientum!
 Arduum cælo nihil; ipsa vocem
 Redder imago.

EDVARDO ET ROBERTO
RUSSELIIS, FRATRIBVS.

*Super fama Romam, dùm ibi peregrè abessent, allata
de Patre illorum, antea Bedfordia Comite, ad am-
plissimum Ducis gradum euecto:*

ODE XXII.

A Ngli quid titulo Ducis
Pulcher signat honos? Gallia quod Paris
Magno nomine venditat;
Seu Grandis quod Iber; quicquid & Italus
Parmensi domino refert.
Nè credatur iners tessera gloria, aut
Macrae fumus imaginis.
Talem vix dare prouincia sufficit
Septem nobilis vrbibus.
Talem concilio sepositum Iouis
Maiorum aurea gentium
Exemit series. Nestora Doricus
Tali rex habuit loco;
Tros Anchisiaden; & Macedo Clitum;
Obscuro spatio impares.
Sic primo imperitant Cæsare Consules.
Patris gratulor hinc decus
Vobis, ô Iuuenes, magnanimo patre
Digni, tam procùl insequens,
Priuatiquè ferax. Vos quoquè crescitis,
Phœbi ceù soboles noui,
Ortu purpureo, & luce domesticâ;
Nec risum Phaëthontium
Debetis populo degeneres. Cauet
Priscæ nobilitas domus
Culpis egregiè, sed magis indoles
Fausto sub lare moribus
Innutrita bonis, Nec catulos lea

Mas.

Maffyllo timidus specu,
 Nec nido indecores fulminis arbiter
 Produxit malè filios.
 Tantùm exempla animant, semen & infitum!
 Quid Bedfordia reddita,
 Russelliquè sibi, commoneant (vetus
 Est fœdus) reducis manu
 Regis munificâ, qui stupet inscius;
 Idem per memores eat
 Fastos, & monumenta eruat vltimæ
 Non Thyles, sed & vrbium,
 Quas Titan gemino lustrat ab æquore,
 Condens, ac reuehens diem:
 Occurret folijs impiger omnibus
 Russellorum aliquis, virum
 Victor, nec spolijs inuidus Herculis!
 Huius vos patulæ arboris
 Gemmas, & nitido cortice sureulos
 Martis mœnia continent;
 Captantes aditus iam Capitolij,
 Quà quondam ibitis æmuli,
 Cingat laurea, seù frons oleæ comam.

ANTONIO CABRERIO AVENDANNO.

*Cùm vulgaret Librum inscriptum, Ver
 sacro-profanum.*

O D E XXIII.

R Vrsùs emergit soboles acutæ
 Mentis, ANTONI, genitore digna
 Te, nec inuoluet patre te pudendos
 Degener annos.
 Sic cano vates: canimusquè vates
 Vera constanter. Liber hic beati
 Ritè depingit Zephyri, & virentis
 Regna maritæ.

Aptar

Aptat illustres titulos utrique :
Veris & blandi facer ac profanus
Colligit quæstum, varioquè donat
 Nomine fructus .

Pone me cælo sub inhospitali
Duplicis Zonæ domibus negatæ ,
Reddar hoc scripto tepidus, calor, seu
 Bruma perurat .

AD CATHARINAM,
MAGNAE BRITANNIAE REGINAM .

*Conualuisse propè desperatam , ab Vrbe missis soterijs ,
immortaliter gaudet . Dein afflatu quodam, etiam ut
medicus, vaticinatur .*

O D E XXIV.

 I O beatè est ! omnibus annuit
 Votis Olympus : redderis, impium
 Egressa Parcarum tribunal ,
 Sollicito CATHARINA regno .
O vitam, & annos parce pater, pater ,
Non sic vocatæ rumpere coniugis
 In flore primo : deme nostris
 Ah potiùs placitura (dixit)
Momenta fufis . Quis sterilem Tagi
Arere gemmam iacter ? amabili
 Possit Britannum prole regem ,
 Et cupidos hilarare ciues .
Euenit : atros pulchrior eniter
Vt post labores Cynthia, non secùs ,
 Regina, liquisti cubile ,
 Horrifico decorata morbo .
At non molestis plena timoribus
Est forma tanti . Grande periculum
 Fecisse deuoti memento
 Tunc animi : tua quippè virtus ,

Gli-

110 . IAC. ALB. GHIBBESII

Gliscente fato, cum lacrymis preces
 Cunctos adegit fundere . Sic amor
 Perrupit astra ; incontinenti
 Cœlituum panacœa cessit.
 Salve micanti lætitijs, Hera ,
 Reducta terræ . Disfluet hinc dies
 Natalis, & festum quotannis
 Ducet agens minio Nouember .
 Quem dum colemus cantibus, & iocis ,
 Mensisque opimis, atque agili pede ,
 Suos coronatus videbit
 Luce sacrâ Genius nitores ,
 Tantæ minister Principis additus .
 Tum liba circum, tum pateræ meri
 Ibunt in orbem, tum recentis
 Serta rosæ sine fraude nardi .
 Audis salutis pignora : percipe
 Nunc dona charis debita nixibus
 Infantis alti : nam propinquum
 Credo equidem voltare tempus ;
 Atque ista (si quid nos Epidaurias
 Phœbus per artes edocuit quoque)
 Tormenta membrorum peracta
 Frugiferi dare signa ventris .
 Nec parua magno nausea partui
 Hæret sodalis : par dedit Herculem
 Dolor parentis ; nec minore
 Constiterit pretio Britanni
 Spes vna sceptri . Caroliden malæ
 Horrete gentes nunc etiam abditum :
 Fatale nomen Camber hæres ;
 Ille Leo, Niger ille, Camber .
 Hunc at vigoris tessera certior
 Commendat . En queis assimilis, tibi
 Patrique nascetur propago ;
 Haud alios velit Hector ortus .
 Sanguis vetustus, factaque fortia
 Heroa formant . Copia suppetit

Vtri-

LYRICORVM LIB. III. III

Vtrique vestrum . Proh, minaces
Atria quot tenuere vultus !
Tu falle pronos nescia ponderis
Matrona menses, quæ tibi creditam
Debes columnam : semper inсто
Romuleis peregrinus aris .

IN CATHARINAM CANDIDAM
VVESTONAM, BRITANNAM;

Romæ ad S. Mariæ ad Niues funere elatam .

ODE XXV.

Albion primam dedit alma lucem ,
CANDIDAE nomen pudor atque forma ,
Par, Niues, toti niuæ locauit
Roma sepulchrum .
Orta sic virtus habet ipsa nomen
Candidæ, talem quoque sperat vnam ,
Si perit, Romæ : minor hoc, inibit
Seriùs astra .

IN IMAGINEM ALEXANDRI, P. M.

*à philologis Mancinae Academiae, Humoristis ,
publicè dedicatam .*

ODE XXVI.

Dixerat parui Macedo ille vultum
Ferre Lyssippi, vel Apellis arte ;
Corde Pelidæ cupidus probati ,
Quod dat Homerus .
Cedit internæ vaga fama menti ,
Labilis cedit color . Eccè nostri
Laus ALEXANDRI per vtrumque stabit
Clara laborem .

Dexera

Dextra Phœbæis opifex alumnis
 Consecrat fictum : decora alta vates
 Versibus tollunt animi, Sibyllâ
 Teste, canendis

AD BONAVENTVRAM BARONIVM,
 FRANCISCANVM HIBERNVM.

Laudat Hiberniam à fide in Deum & Regem, & ut clarorum virorum matrem : inde ipsum ob Prolusiones Physicas prædicatione effert non vulgari.

O D E XXVII.

PRisco moueri fœdere Cœlitum
 Nullis, Ierne, conditionibus
 Adducta, nec regem perosi
 Brutigenûm patiens tumultûs,
 Pulsamquè toto reddere sanguine
 Iurata fedi ; qualia pectora
 Vtrique producis Mineruæ
 Egregio generosa fœtu !
 Pugnacis artes non mihi militis
 Fas est inermi dicere barbato ;
 Ad pacis, alternumquè amoris
 Finxit opus pater ipse vatum .
 Hac te, BARONI, parte sub æthera
 Tollam merentem ; Vergiuij maris
 Sirena tollam, nulla cantet
 Vt potior Siculas per vndas .
 Vidi ore vincto, vidi ego libero
 Torrentis instar currere, nunc Dei
 Tractum per immortale numen,
 Nunc rapidi per acuta mundi .
 Iamquè inuidendum te fore posteris
 Ediço sidus ; quippè facis iocum
 Veros labores . Quis parabit
 Seria ; vel graue quid putandum ,

Si lu-

Si ludere hoc est? O vtinam vigil
 AEquem iacentis somnia! vel meæ
 Sint otium curæ sagaces
 Tale, pigram superabo Lethen .

IOSEPHO KENTIO,
*amico suo, regiarum partium spectatissimo vi-
 ro, Romæ hospiti .*

*Ob victoriam Anglorum naualem contra Batauos à
 Iacobo Duce Eboracense, Regis Fratrem unico, glorio-
 se reportatam, hortatur, præter plausum, secum
 etiã indulgere Genio . Sub Pentecosten M. DC. LXV.*

O D E XXVIII.

KENTI, note animi pij
 In regem & patriam tempore nubilo,
 Se dùm quæreret Albion:
 Quem non blanditiæ, non furia truces,
 Non totus Cromoëllius,
 Dimouêre fide legibus additâ:
 En læti noua pectoris
 Argumenta tibi. Sors nequẽ enim mala
 Durat perpetuò: inuicem
 Iucundis Aquilo cedit Etesijs.
 Nunc plausum ingemina; citi
 Nunc tellure micent ad numerum pedes;
 Nunc vino atquẽ epulis vaca;
 Formentur Salij murmure turbines.
 Victori placitum Duci,
 Infanire. Quies arguit inuidos.
 Felix deuocat horreo
 Primæ Fama notæ sepositam hactenus
 Testam; perdomitos mari
 Paucis cum trabibus vix Batauos fugâ
 Declinâsse ferociam
 Nostrorum: effugium si ramen eripit.

H

Opda-

Opdamus prior agmine
 Stipabat forulis grandia vincula
 Anglorum pedibus minax .
 Ulturusquè patris funera Trompius
 Quid non dixerat, impotens
 Sperare inferias sanguine ab extero ,
 Iactator ? Sed inanibus
 Verborum iaculis opposuit fera
 Frater sulphura Regius ,
 Flammarumquè faces, ac celeres globos :
 Quo ceù fulminis alite
 Exarsère rates, ictus inhorruit
 Præfectus miserâ nece ,
 Prædæquè, & validæ compedis immemor .
 Hæc strati species viri
 Deterret socios, territat asperum
 Contactu modò Trompium ;
 Nè magnis catulus fræna leonibus
 Intentet . Sua iam salus
 Est illi potior vindice mortui ,
 Præ se quem tulerat, patris .
 Ergò reliquias sanguineo trahens
 Bis centum sale nauum ,
 Noto, quâ potuit, littore condidit :
 At non versa sefellerant
 Anglum terga ducem deficientium :
 Is portum tenet vndiquè
 Cinctum victor ouans, vt nequè progredi
 Quenquam, nec velit addere .
 Totum curta dies perficiet decus .
 Salve, clare Britannicæ;
 Sic, sic te metuant nominis Anglici
 Hostes, aut patriæ æmuli .
 KENTI, mecum hodiè (dulce caput) fatur
 Viues & dapis & cadi :
 Oprato decet hoc reddere nuntio .
 Imponam mihi Lauream
 Festâ luce, tulit dextera quam tua

Pictis Parthenopes iugis ,
 Nutritam vegeto sanguine Virgilî :
 Cantu pocula diuidam .
 Myrti fronde comas te magis addebet
 Ornare, integrâ amyftide
 Haufurum sobolis nomina regia .
 Chij da latices, puer ,
 Aut quod Lesbos habet, fiuè Neapolis .
 Albanum vero debile ;
 Romanis potiùs linquito fœminis .

EDVARDO NOELLIO,
 CAMDENI DYNASTAE HAEREDI FILIO .

*Cupienti legere aliqua carmina Ghibbesij, submittit ille
 verecundè, ut perito artificio, eius ipsius laudes, quò
 gratius accidat munus .*

ODE XXIX.

Nostri carmina pectinis
 Exaudire cupis, Castalidum, NOEL ,
 Phœbææquè potens lyræ,
 Nec tu parua togæ fama Britannicæ .
 Neptuno quis aquam ; nouas
 Floræ veris opes ; cæcuba Libero
 Ostendet ? decus attamèn
 Affecto imperij, atquè arripio libens ,
 Thufci Flaccus vti ducis .
 Dignum spe sed enim quid modò profluet
 Tantâ ? nobile sapiùs
 Argumentum humiles oçculuit sonos ,
 Aut euexit ad æthera .
 Hac nos arte tui munera pectoris
 Tollemus, rapidi simùl ,
 Quantumuis tenues . Hac ope proderit
 Te monstrare tibi . Genus,
 Nec cæra veteres, nec domus ardua ,

116 IAC. ALB. GHIBBESII

Fortunæ bona lubricæ,
Chartis inuenient partem aliquam meis.
Magnæ specto animæ chorum,
Quem virtus & honos ducere gestiunt.
Prò mores niuis æmuli!
Syncerum eloquium, rara modestia,
Ætatis iubar aureæ!
Prò Thesæa fides, larga benignitas
Oris, non sine dexterâ!
Ipsis lucidior gratia Gratijs!
Mentis dum famulas sequor
Virtutes, dominum canto NOELLIVM,

IVLIO ROSPIGLIOSIO,
S. R. E. CARDINALI,
NUNC PONTIFICI OPT. MAX.

*Theses de Deo & Angelis per S. Theologiae triumphum
exhibita consecrantur.*

ODE XXX.

CVi primâ cœli fercula, cui nouam
Pompæ sequacis pronus imaginem
Dicabo sacrorum minister?
Nempè tibi, venerande IVLI.
Numen supremum, factaquè numinis
Prolusa mundo, fidereum genus
Cernes volucres, præteractâ
Multiplici decorum quadrigâ.
Ducam ipse currus tramite dextero
Auriga follers. Si mercor, faue;
Vel non merenti: iusta certè
Laus erit appetijste plausum.

AD

AD GVILIELMVM GHIBBESIVM,

*Sereniff. Magnæ Britannia Regina medicum intimum
parentem optimum.*

O D E X X X I.

Q Vem iuuat Phœbi meditari auitas
Pallidos succis releuantis artes ;
Scire quem vires iuuat, & comantum
Nomina florum :

Non huic cæci sine honore Soles,
Ibit aut tecto Dea mœsta vultu,
Quæ regit currus, inhihetquæ noctis
Luna iugales.

Vndè congestis, agè, dic aceruis,
Virgili, sacræ reprehensor artis,
Nomen, & gazam cumulasti, & almæ
Fragmina glebæ?

Nempè te clarum medicina finxit,
Callidum mannis pepulisse morbos ;
Diuitem gazis medicina, & auro
Reddidit vna.

Pulcher hac olim sibi Phœbus arte in-
nixus æternas peperisse sedes
Fertur, aq̄ inter Superos recumbens
Ducere nectar.

Hac &, Asclepi, tua fama terris
Diditur latè, patrioque gaudet
Conspici cœlo. Tenet hac beatos
Proximus ignes,

Arduum patris studium æmulatus
Proximè ingenti studio Machæon.
Nec minus sublime nitet coruscis
Sidus in astris

Cosus, humanum celebratus æquè
Cynthio inuito genus inter, herbarum =

Vnicè doctus, catus & malignos

Vincere morbos .

Ast tibi Coi, Clariquè dignè

Laus Dei cedit, GVLIELME ; nomen ,

Fasquè cœlestis tribuit cæthedræ

Iure Machæon .

Namquè tu (quandò solet esse rebus

Addere inuentis leue) tu potenti

Maior & Phœbo, puerisquè Phœbi

Sidera calcas .

Ipse per Cyrrhæ iuga, limpidasquè

Phocidos ripas spatiat inter

Dicitur doctas medius forores

Nupèr Apollo ;

Cernite, & fatus, mea cui renidet

Laurus imponi, comites ; recentem

Siuè spectetis medicum, aut poëtam ,

Cernite Phœbum .

Non ego illimes Heliconis vnda ,

Culmina aut Pindi, bifidumquè collem ,

Amplius grato cohibebo nutu

Rector & auctor .

Vosquè Pimpleæ, mea cura, Musæ

Non mihi posthac fidibus canetis :

Hoc nouo deferte decus parenti

Sed magis illi .

Dixerat : lætæ, mora nulla, Musæ

Barbito laudes, meritamquè famam

Conçinunt, gratâ geminantquè voçum

Gaudia rixâ .

Perge iô sacræ moderator vnda ,

Perge, quâ cerni dubiâ renidet

Orbitâ limes, referatquè picti

Limina mundi .

Scinde pennatâ Zephyros quadrigâ ;

Hæc per obstantes dabit ire nubes ,

Hæc rotis pandet populi negatos

Ars tibi calles .

Pieris myrti tibi textit umbram,
 Quam nec Eléi Iouis, aut Idumes
 Fronde permutes, dabiavè sæui

Fronde Gradiui :

Seu iuvat blandæ penetræle Suadæ
 Visere, umbrosos Sophiæquè lucos,
 Siuè te pulchrâ medicina vinctum

Compede tardat .

Quale nec fulvæ Tagus Amphitritæ,
 Quale vectigal nequè fabulosi
 Vrna Pactoli, nequè pendet aureis

Herinus arenis .

IN ANTIDOTVM SVAM,
 PANACEAM GHIBBESIANAM .

salutarem aduersus maximè pestem.

*Quo nomine Summus Pontifex in contagione Urbis
 ampullam habere voluit .*

O D E XXXII .

O Thesaurè patris, mihi
 Quondàm iure sacri fise silentij,
 Deuoto trucibus minis,
 Si pandam artis opus, non piger auxili;
 Quòd crebrescere principum
 Accessu, atquè opibus, das quoquè filio;
 Quòd clauâ putor Herculis
 Morborum segetes, ac mala germina
 Deturbare valentiùs;
 Dicunt mequè homines nunç digitum Dei:
 Totum hoc, ambrosiæ comes,
 Donum, SVCCÈ, tuum est . O ego reddere
 Si possim meritis vices,
 Fies nobilium tu quoquè nectarum;
 Me tollente loquacibus
 Neruis blanditiæ prodigium tuæ .

H 4

I, fors

I, fors maxima quò vocat ;
 I vim Pontifici promere Maximo
 Contra, myrrhee Onyx, luem
 Paruâ mole celer . Non tibi Pontica
 Pyxis, nil prohibens capi
 Optantem dominum funera ; non tibi
 Persarum ducis arcula ,
 Victori spolijs gratior omnibus ,
 Clauso prodita balsamo ,
 Certet ; sancta Patris si manus applicat .

AD ALPHONSVM IV.
 ATESTINVM,
 MUTINAE ET REGII DVCEM .

*In funere FRANCISCI patris . Gratulatur inde
 successionem ipsi .*

ODE XXXIII.

PVllâ virentem frontis adorem
 Commutet umbrâ præfica Pieris ,
 Cantumquè lugubri querelâ, &
 Triste chely resonante buxum .
 Non illa, fano qualis Apolline
 Spectanda venit nupèr ; amicius
 Gratata solennes triumphos
 Egregio patris Almerico !
 Audita cui non capta Valentia
 Moles ? quis altis surdior ictibus
 Non quassa Mortarî recepit
 Mœnia, terribilemquè cladem ?
 Tum quantus vrbes, quantus erat pavor
 Agros per omnes ? iam caput Insubrum
 Secto petebat calle victor ,
 Eridano subeunte pontem .
 Tamquè & coronam vi Modoëtia
 Penè occupârat, feruidus aggredi :

Sed

Sed Parca bellorum furorì
 Obstitit, imminuitquè regem,
 Sortes adæquans: accipitrem velut
 Prædæ inuolantem corripuit prior
 Ales Tonantis. Sic iocoso
 Res hominum libet ire cælo.
 Atquì perustis febribus, Hercules
 Ritu, subegit cedere nescium:
 Hoc æqua solùm, quòd supremos
 Ferre virum docuit labores
 Heròis inuicti, assimilem Deo
 Tot antè factis; indigetem quoquè
 Olim futurum, cùm Latinos
 Prisca duces monumenta pandent.
 Apollo vixit vatibus, & choris;
 Vixit Gradius bellipotentibus
 Nexis sacramento maniplis,
 Dulce decus, columenquè certum.
 Pròh causa luctûs! nec reparabilis
 Iactura in æuum! flebile naniæ
 Sublatus argumentum acerbæ!
 Heu miseræ fera imago pompæ!
 Sed cur oborto lumina depluunt
 Humore rursùs? Sit satis hactenùs
 Soluisse vectigal sepulcro;
 Sit, cineres maduisse sacros.
 Lætis recentem sedibus aduenam
 Linquamus illiç plaudere. Nunc iuuat
 Virtutis hæredem paternæ,
 Et solij, rutiliquè sceptri,
 ALPHONSE, grato dicere carmine
 Te subsecutum: ciuibus additum
 Solamen agris, quòd dolorem
 Blanda leuet memorem voluptas,
 Quæ deindè fessis gaudia gentibus
 Enarro vates? Principis indolem
 Odisse pugnas, Romuliquè
 Pace Numam cohibere bella.

AD CAROLVM II.
MAGNAE BRITANNIAE REGEM, PAEAN.

Decantatur ingens Anglorum de classe Bataua iterum, recurrente mense Iunio, ac penè die, parva victoria sub ROBERTO Principe Palatino, & Georgio MONKO, Albemartiae Duce, Praefectis. Risus de foederatis hostibus, qui eandem, fortes in tabula, promulgarunt esse suam. Contigit post quatruidui pugnam, 18. Kalend. Quinsil. Anno Domini, M. DC. LXVI.

ODE XXXIV.

M Arti litatum est sanguinis annuo
Censu Bataui, mos vti amat vetus,
De mense Iunî: victor aram
Igne & aquâ coluit Britannus.
Ostenda rubro decolor æquore
Sæuum duellum miscuit; ac simul
Ostendit orbi, quid valeret
Angligenûm peregrina virtus
Sub sole nudo. Dic, Erato, decus;
Fer, Diua, famam: cui pater vnice
Concessit herôum trophæa
Non humili celebrare cantu!
Vt efficacis consilio Ducis,
Eius, reuinxit qui caput Angliæ
Notâ coronâ, per Charybdin
Mattiacæ rediêre puppes.
Atquî paratu marmora Persico
Ruiterus inflat, dimidiâ tamen
Vis parte rostratas phalanges
Rumpit agens grauis Albemarli, &
Fumo, & tumultu, & sulphuris vnguine,
Raucisque tormenti oribus ænei
Terret necatquè. Hic intonatâ
Cernere erat Salamina strage.

Pars iussa cœlum visere cum trabe :
 Pars ima Ditis Tartara : nil pigri
 Morata cymbam portitoris ,
 Fert pelago sua classis umbras ;
 Quàm penè pingui fors ea Trompium
 Nostris minantem distulerat face !
 At non Euertoeno pepercit
 Icarij fera imago casus :
 Ecquis Britannos intereâ timor ,
 Equod periculum summouet ordine ,
 Graduquè belli ? sic Malœa
 Spuma ferit violenta caudem :
 Stat illa contrâ durior : hosticos
 Troiana pubes vt tulit impetus .
 Quondâm & repercusso fragore
 Dextra metit iaculata damnum .
 Opinionis magna potentia ,
 Vel posse vinci . Qui facit, edomat .
 Hæc lege Belgarum iuuenços
 Terrificant domini Leones
 Pugnacis Angli, nè similem audeant
 Offerre vultum . Iam ter & ampliùs
 Mæorte propulsi cruento
 Portubus innocuis latebant .
 Et nunc laterent sub cute fospite
 Piscosa circum littora remiges ,
 Ni Gallus excantâffet antris
 Fulminei sonitu Ruperti ,
 Enauigantis tramite deuio .
 Sed pacta lucet tessera : nam cauum
 Vt mus reliquit, flexuosi
 More cati, volat eccè Princeps ,
 Stringitquè prædam, non placidi efferus
 Monki sodalis . Tum fuga deniquè
 Post lucis incrementa quartæ
 Consuluit benefida Caucis :
 Quòd si coòrtæ per nebulæ globum
 Desæuienti non rapiat Deus

Tectos

Tectos leoni, pròh, furori
 Quanta darent simulacra mortis !
 Ergò infecutus, quà licuit, domi
 Conclufit heros, ac tenet arbiter
 Ponti: Mofanos, aut Vahaleis
 Nare iubens fine clade fluctus .
 At ô meracæ vox temulentiaè !
 Sutela fraudum ! Vicimus : hoc libris ,
 Hoc fcire picturis laborant
 Sepofitas vbicunquè gentes .
 Ridete, ciues, cum ftomacho infolens
 Crudi leuamen vulneris . Albion
 Fumum, nec obtendit colorem
 Egregijs animofa factis .
 Binum fatemur nos equitum decus ,
 Barclaium, & illum fulguris alitem
 Iaçere Minæum peremptos :
 Tequè nimis cupidum premendi
 Afcohe, cæcis implicitam vadis
 Hæfiffe prædam : corpora fortium
 Defiderari de cohorte
 Mille virûm : caua ligna quinque .
 Bis quina conftat millia funerum
 Vtrinquè fterni : quis tumulat nouem ?
 Fliffinga mifit centum, & vltra ;
 Quò mediæ recidère naues ?
 Poft hoc, superbos mittere nuntios
 Impreffo amicis, Vicimus, annulo
 Pergunt procaces : texere aftus
 Sic patrij docuère Delphi .
 Lactentur iftâ laudis imagine :
 Tu cinge veris, CAROLE, laureis
 Rex magne, frontem : fapè tales
 Hoftibus appropera triumphos .

AD MNEMOSYNEN,
MVSARVM MATREM.

Romane cuiusdam domus excidium contemplatus, quam viderat stantem cum hac epigraphe; Stet domus hæc, donec fluctus formica marinos Ebibat, & totum testudo perambulet orbem: ingenij monumenta, tanquam sola extra aleam temporis, predicat usque duratura.

O D E XXXV.

Exigiquè ego opus (sic placitum lyrae
Doctori Aonio) dum sequor æthere
Diræum vacuo cantibus alitem,
Vocalisquè cycnum non piger Aufidi;
Exegi cineri præsidium meo,
Æterni columen nominis, altior
Fato. Nigra citet, cunque volet, dies;
Vellat Parca comam vertice, frigidos
Obnubatquè oculos: haud tamen igneæ
Lumen mentis erit sub tumulo comes,
Vel fœtus cerebri, vel decus ingenij.
Nil feralis in hæc iuris habet Dea:
Compingi impatiens spiritus emicat.
Viuam pars melior, nec metuam ampliùs
Mortalis Libitinam, aut miser Æeaci
Sperabo arbitrium, tunc Superùm integrè
Securus. Pylij dos ea pectoris.
O Ægypte, ducum mater inanium!
Illis cura fuit marmora tollere
Cœmento stabili nubibus hospita,
Famæ signa fixæ: quæ simul impulit
Ætatis caries, alayè fulminis,
Expectata simul gloria concidit.
Romanum quid ego iam Capitolium,
Augustiquè lares eloquat aureos?

Vna-

Umbrae vix tenuis reliquiae manent
 E tot iugeribus suppositis prius .
 Auctorumque foret vix memorabile
 Nomen, perpetuis noctibus oblitum ,
 Ni vatum eriperet sacra potentia .
 En haec parua domus sine perennius
 Aeuum fronte tulit ; sed breue debuit
 Tantae ludibrium strata proteruiae .
 Stant sola ingenij secula machinis .
 Tu donare potes, MNEMOSYNE, incertos
 Momenti atque loci libera terminos ,
 Musarum genitrix, nec pauidos nigrae
 Lethes . Nostra tuo munere Memphios
 Vincet charta notas, si bonus & frequens
 Libaui roseo cultor Apollini .
 Tradam continuis carmina posteris ,
 Discant continui nomina posteris :
 Et laudem vsque recens fama canet meam ,
 Et laudi interero semper ouans mea .
 Hinc septemgeminis audiat e iugis
 Orbi diuiduo : me leget vltima
 Thule : me Thamesis ciue superbior
 Monstrabit Latio cornua Tybridi, &
 Fiet nobilium sic magis fluminum .
 Iam nunc AEolij pectinis arbitrum
 Praetuni meritae, Pieri, laureae .

